

Ποιοι θα σωθούν;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Από το Γεροντικό

Ο Ηγούμενος κάποιου Κοινοβίου, πολύ ευλαβής και ενάρετος άνθρωπος, έκανε κάθε μέρα αυτή την προσευχή:

- Σε παρακαλώ Κύριε, μη με χωρίσεις από τα πνευματικά μου παιδιά στην άλλη ζωή, αλλά αξίωσέ μας να απολαύσομε όλοι μαζί την Ουράνια μακαριότητα.

Κάποτε όμως τον πληροφόρησε ο Θεός, με τον ακόλουθο τρόπο, πως ο καθένας ετοιμάζει μόνος, με τα έργα του, τη μελλοντική του αποκατάσταση. Πλησίαζε η εορτή ενός Αγίου, που πανηγύριζε το γειτονικό τους Μοναστήρι. Οι Αδελφοί του Μοναστηριού εκείνου προσκαλέσανε τον Αββά του Κοινοβίου και ολόκληρη την συνοδεία του να πάρουν μέρος στην πανήγυρη. Εκείνος όμως αποφάσισε να μην πάει, αποφεύγοντας έτσι τις τιμές που συνήθως του έκαναν εκεί. Την παραμονή ακριβώς, άκουσε μυστηριώδη φωνή στον ύπνο του να τον διατάζει να πάει οπωσδήποτε στο πανηγύρι, αφού στείλει νωρίτερα τους υποτακτικούς του. Ο Ηγούμενος υπάκουσε στην θεία προσταγή...

Μόλις ξημέρωσε, πρόσταξε τους μαθητές του να ξεκινήσουν παρευθύς για το

γειτονικό Κοινόβιο. Στο δρόμο τους συνάντησαν πεσμένο χάμω ένα δυστυχισμένο γέρο να βογκά. Τον ρώτησαν, τι του συνέβαινε.

- Είμαι άρρωστος, τους αποκρίθηκε με κόπο, και δεν έπαψε ν' αναστενάζει. Πήγαινα στο γιατρό με το ζώο μου, μα σαν έφτασα σε τούτο το μονοπάτι, μ' έριξε κάτω κι' έφυγε. Τι έγινε, κι' εγώ δεν ξέρω. Ούτε άνθρωπος βρέθηκε να με βοηθήσει να σηκωθώ.

Τα τελευταία λόγια τα πρόφερε με πολύ παράπονο.

- Τι να σου κάνουμε γέροντα, του είπαν οι Καλόγεροι. Είμαστε κι εμείς πεζοί και βιαστικοί.

Συνέχισαν έτσι το δρόμο τους για να φτάσουν στην ώρα τους στο πανηγύρι, αφήνοντας στη μέση του δρόμου αβοήθητο το φτωχό γέρο.

Σε λίγο να κι' ο Ηγούμενος. Είδε τον άνθρωπο σε κακή κατάσταση. Έσκυψε πάνω του με συμπόνια. Άκουσε τα βάσανά του και τον ρώτησε με καταφανή έκπληξη:

- Καλά, δεν πέρασαν από δω πριν από λίγο κάτι νέοι Καλόγεροι. Γιατί δεν τους σταμάτησες να σε βοηθήσουν; Θα έπρεπε, χωρίς άλλο, να σε είδαν.

- Με είδαν και με ρώτησαν, Αββά, είπε με λύπη ο Γέρος. Μου είπαν όμως πως ήσαν πεζοί και βιαστικοί και δεν μπορούσαν να μου κάνουν τίποτε.

Ο Ηγούμενος αναστέναξε βαθιά, ντροπιασμένος από την συμπεριφορά των μαθητών του.

- Αν στηριχτείς πάνω μου, θα μπορέσεις να περπατήσεις λίγο;

- Αδύνατο να κινηθώ, Πάτερ.

- Έλα λοιπόν να σε ανεβάσω στους ώμους μου, είπε αποφασιστικά ο γέρο Ηγούμενος, κι ο Θεός θα βοηθήσει να φτάσουμε εκεί που πηγαίνεις.

- Δεν μπορείς να με κουβαλήσεις τόσο δρόμο πάνω στους ώμους σου. Μήπως είσαι κι' εσύ νέος; Πήγαινε, Αββά, στη δουλειά σου και μη χασομεράς άδικα για μένα. Ευχήσου μόνο να μ' ελεήσει ο Θεός.

- Δε σ' αφήνω έτσι, σε τέτοια κατάσταση, διαμαρτυρήθηκε ο άνθρωπος του Θεού. Θα σε πάω στην πόλη.

Με πολύ κόπο ανέβασε τον άρρωστο στους αδύνατους ώμους του ο γέρο Ηγούμενος. Το βάρος στην αρχή του φάνηκε ασήκωτο. Με μεγάλη δυσκολία

κατόρθωσε να σέρνει τα πόδια του. Παράδοξο πράγμα! Σιγά-σιγά αλάφραινε, ώσπου σε μια στιγμή του φάνηκε πως του έφυγε από την πλάτη το φορτίο. Σήκωσε το κεφάλι να ιδεί τι συνέβαινε. Αντί του φτωχού γέρου, που είχε πάρει στους ώμους του, στεκόταν μπροστά του ένας πανέμορφος Άγγελος.

- Μ' έστειλε ο Κύριος να σε πληροφορήσω, του είπε με τη γλυκιά φωνή του που έμοιαζε με υπερκόσμια μουσική, πως τότε μόνο θ' αξιωθούν οι μαθητές σου να βρεθούν μαζί σου στη Βασιλεία Του, όταν ακολουθήσουν τα ίχνη σου. Διαφορετικά, άδικα κοπιάζεις και προσεύχεσαι γι' αυτούς. Ο Θεός δίνει στον καθένα την αμοιβή των έργων του.

Ο Άγγελος με μιας χάθηκε στα ουράνια. Ο γέρο Ηγούμενος, συλλογισμένος, γύρισε πίσω στο Μοναστήρι του για ν' αρχίσει καινούργιο αγώνα. Χρειαζόταν ακόμη κοπιαστική δουλειά για να μορφώσει χαρακτήρες.

Πηγή: isagiastriados.com